

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У 20189/18
Дана 14.10.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Елене Петровић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Јелена Деспотовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Драгиша А. Миладиновић, адвокат из Жабара, Улице кнеза Милоша број 70, поднетој против туженог Жалбене комисије, општине Петровца на Млави, ради поништаја решења број 117-2/2018-02 од 21.09.2018. године, уз учешће заинтересованог лица ББ, чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из Петровца на Млави, Улица Бате Булића бб, у правној ствари јавног конкурса, након одржане усмене расправе дана 04.10.2022. године, у нејавној седници већа одржаној дана 14.10.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

- I** Тужба **СЕ** **ОДБИЈА**.
II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиље, изјављена на решење начелника Општинске управе општине Петровац на Млави, број 112-218/2018-02 од 31.08.2018. године. Првостепеним решењем, према тачки 1. диспозитива, сходно јавном конкурс у бр. 111-9/18-02 од 26.07.2018. године објављеног на интернет страници www.petrovacnamlavi.rs и огласној табли Општинске управе општине Петровац на Млави за пријем у радни однос на неодређено време на радном месту просветни инспектор – звање самостални саветник, изабрана је са листе за избор ББ из ..., пријава бр. 111-9/18/1 од 10.08.2018. године. Према тачки 2. изабрани кандидат прима се у радни однос на неодређено време на радно место просветни инспектор – звање самостални саветник. Према тачки 3. диспозитива изабрани кандидат је дужан да ступи на рад у року од 15 дана од дана коначности овог решења. Према тачки 4. коефицијент за обрачун и исплату плате утврдиће се посебним решењем по ступању на рад.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 06.11.2018. године, преко

пуномоћника, тужила је оспорила законитост наведеног решења. Сматра да јој је повређено право, односно да је испуњавала услове конкурса у потпуности, да је имала предност у односу на друге кандидате јер се то види из услова конкурса, с обзиром да предност приликом избора имају кандидати који испуњавају услове конкурса који су стављени под тачком “а”, односно да је стечено високо образовање из научне области правне науке, док сагласно тачки “б”, уколико се не јаве кандидати који испуњавају стечено високо образовање из научне области правне науке, могу учествовати кандидати који поседују стечено образовање из научне области филолошких наука. Такође је указала да се из записника о спровођењу изборног поступка не виде питања која су постављена кандидатима и одговори који су дати, нити оцене Комисије за свако појединачно питање, тако да Комисија која врши проверу знања нема писаног трага о њиховом раду нити питања која су постављена кандидатима ни одговори који су добијени. Истакла је да Уредба о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе (“Службени гласник РС”, бр. 95/2016) није испоштована од стране изборне комисије. Како изборни поступак није спроведен у складу са одредбама Уредбе, и како тужила нема увида у резултате испитивања и како у записнику о раду изборне комисије ове чињенице нису наведене, сматра да је од стране Комисије дошло до манипулације и да изборни поступак није спроведен у складу са одредбама чланова 20.-30. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Указала је да се из записника конкурсне комисије не види које звање поседује кандидат ББ, нити је тужила имала могућност провере тих података јер истој није дат записник Комисије који се односи на рад Комисије у погледу испуњености услова из конкурса, као ни у појединачним оценама и питањима која су фигурирала током изборног поступка и да је изборна комисија с обзиром на важност извршилачког радног места морала да спроведе изборни поступак тако што би се провера знања, стручна способност и вештина проверавала писменим путем и тако отклонила све могућности субјективизма познанства, пријатељства и друго. Навела је да је председница изборне комисије јавно показивала наклоност кандидату Марији, коју лично познаје и коју је у току целог изборног поступка ослобљавала са ВВ и иста је морала да се изузме из изборне комисије, те да изборна комисија није била прописно састављена, с обзиром да није био будући непосредни руководилац члан комисије, лицима – кандидатима на будућем радном месту за које се бира. Са изнетог, сматра да је тужени доношењем оспореног решења повредио материјално право тужиле на конкурс да равноправно учествује јер иста није имала увид у резултате свог испита, још мање резултате које је остварила противкандидат јер је сам поступак рађен и вођен ван прописане процедуре што је довело до тога да иста не буде примљена на радном месту за које је конкурисала, а тужени орган је донео незаконито решење којим је жалба одбијена и поред чињенице да је доносилац првостепеног решења начинио битну повреду поступка и ускратио право тужили које јој по закону припада. Предложила је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и уколико нађе да тужила испуњава услове одлучи у спору пуне јурисдикције. За састав тужбе тражила је износ од 16.500,00 динара, увећан за износ судских такси. Поднеском од 21.10.2021. године тужила се изјаснила на наводе из одговора на тужбу и накнадно достављену документацију од 12.10.2021. године. Остала је при наводу да конкурс даје предност лицу са завршеним Правним факултетом. Указала је да је конкурс супротан члану 6. Закона о просветној инспекцији, јер је члан 6. прописано које лице може вршити послове просветног инспектора. Такође, сматра да заинтересовано лице није

испуњавало услове да одмах по ступању на дужност полаже државни испит и испит за инспектора. Истакла је да је завршила оба факултета који се траже у конкурс, да је краће студирала и да је остварила бољу просечну оцену. Такође, као и заинтересовано лице поседује дугогодишње искуство од безмало десет година у непосредно образовно-васпитном раду. Сматра да обраћање кандидатима мора бити званично, да се исти ословљавају пуним именом и презименом, што изазива сумњу у пристрасност чланова комисије.

Законски заступник туженог органа је у одговору на тужбу истакао неоснованост тужбених навода, те је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио суду да донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану и обавезати тужиљу да му надокнади износ од 36.000,00 динара на име састава одговора на тужбу.

Заинтересовано лице ББ је доставила одговор на тужбу у којем је истакла да је тужба неоснована у целисти. Позивајући се на одредбу члана 6. Закона о просветној инспекцији указала је да просветни инспектор може бити лице које има стечено високо образовање на студијама II степена (мастер академских студија, мастер струковне студије и специјалистичке академске студије) по пропису који уређују високо образовање почев од 10.09.2005. године, односно на основним студијама у трајању од најмање од 4 године, по пропису који уређују високо образовање до 10.09.2005. године које има најмање 5 година радног искуства. Имајући у виду наведену одредбу сматра да други кандидат по основу те дипломе Правног факултета који је доставила не испуњава прописане услове јер је Правни факултет у Крагујевцу завршила након 10.09.2005. године, те самим тим није пружила доказ о завршеним мастер академским студијама, мастер струковним студијама и специјалистичким академским студијама, што представља законом прописан услов. Такође је указала да су наводи тужбе нетачни и исконструисани наводи тужбе да се из услова конкурса види да уколико се не јави кандидат који поседује стечено високо образовање из научне области правне науке, може учествовати кандидат који има стечено високо образовање из научне области филолошких наука, јер се управо из конкурса види другачије стање ствари. Навела је и да је на тесту комуникационих вештина остварила боље резултате по оцени конкурсне комисије од противкандидата. Указала је и да је све одговоре на постављена питања знала у вези Закона о инспекцијском надзору и Закона о општем управном поступку и да су чланови комисије нешто бележили, а да ли је записник садржао постављена питања и њене одговоре то јој није познато јер нема увид у исти нити јој је достављен. Истакла је да је Уредбом прописан начин оцењивања конкурсне комисије и вредновања кандидата, те начин на који се добија просечна вредност оцена, а да из решења начелника Општинске управе о избору кандидата произилази да су тада оцењивани и да је израчуната просечна оцена и једног и другог кандидата, те да је њена просечна оцена била већа. Са ових и других разлога детаљно образложених у одговору на тужбу, предложила је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 04.10.2022. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа је одржана у складу са чланом 38. став 1.

закона о управним споровима, којом је прописано да изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање и то у присуству тужиле, пуномоћника заинтересованих лица и овлашћеног представника туженог органа.

На усменој јавној расправи тужила је остала код навода из тужбе и поднесцима и постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Указала је суду да је конкурс расписан дан раније пре него што је ступио на снагу важећи Правилник, а не зна какав је садржај ранијег Правилника који је био на снази у тренутку расписивању конкурса и који услови су тражени за наведено радно место које се навело на наведеном конкурс. Такође, указала је да се из садржаја конкурса може закључити да су обухваћена само лица која су завршили факултете по новом програму, а не и они који су завршили факултете по ранијим прописима и која су та звања стекли по ранијим прописима. Даље је навела да је документација, а која се односи на начин спроведеног изборног поступка пред комисијом, а која је од суда тражена у фебруару 2019 године, тужени орган доставио тек октобра 2021 године, иако је ту документацију могао доставити много раније. Такође, из документације произилази да је изабрани кандидат, овде заинтересовано лице, остварила успех из сваке области који је вреднован оценом 3, а да је њен просек 2,82 што се противи логици и математици. Такође, њен успех је погрешно обрачунат јер када се саберу оцене 3 и 2 може се добити просек 2,50, а не 2,26 како је комисија израчунала просек. Посебно је указала на садржај Уредбе објављене у Службеном гласнику 95/16, а у погледу начина спровођења конкурсног поступка где се тежиште ставља на писмену, а не на усмену проверу знања, те указује да се само за проверу познавања рада на компјутеру на конкурс провера врши провером знања рада на рачунарима, док се за проверу знања из области управног права и Закона о инспекцијском надзору не наглашава начин на који ће бити извршена провера. Предложила је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак или донесе одлуку у спору пуне јурисдикције. Трошкове поступка је тражила према трошковнику који је саставио пуномоћник за састав тужбе и састав поднеска у опредељеним износима.

На усменој јавној расправи овлашћени представник туженог органа остао је код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Указао је да су неосновани наводи, да не постоје записници комисије са питањима и оцена одговора кандидата, јер се из приложених образаца о оцењивању кандидата на основу разговора од 30.08.2018. године утврђује да су оба кандидата оцењивана на основу критеријума за оцењивање, што се утврђује из приложених образаца о оцењивању од 30.08.2018. године, а који критеријуми су унапред били дефинисани, што се утврђује из приложеног записника са седнице комисије од 28.08.2018. године. Критеријумима је био предвиђен усмени разговор са сваким кандидатом посебно, а у складу са чланом 22. Уредбе ("Службени гласник РС" број 95/16), док из приложених питања се утврђује која су питања била постављена кандидатима из захтева о инспекцијом надзору и Закона о општем управном поступку, док се из приложених задатака провере рада на рачунару може утврдити који је био задатак и како га је решио ко од кандидата. Неосновани су наводи да тужилци није достављен Записник комисије о раду комисије. Тужила је поднеском од 12.10.2018. године тражила да јој се достави копија Записника од 30.08.2018. године исти је Записник експедован тужилци дана 19.10.2018. године, а

уручен дана 22.10.2018. године што се може утврдити из приложених списка предмета. Из свега наведеног се може утврдити да је комплетан изборни поступак спроведен у складу са Уредбом која је тада била на снази. Предложио је да суд тужбу одбије. Трошкове спора није тражио.

На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица остао је код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Сматра да нема места доношењу одлуке у спору пуне јурисдикције, да је неоснован предлог изнет у тужби да се одбије жалба, а потврди решење. Такође, указао је да се током целог управног спора почев од тужбе па преко поднесака не оспорава другостепено решење односно његова законитост због битних повреда поступка и других дозвољених разлога, већ да се оспорава поступак пред комисијом, конкурсни услови, резултати остварени на конкурс и друго. Сматра да је суд овлашћен само да расправља о законитости коначног управног акта, а не и о спроведеном поступку. Предложио је да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у складу са Закључком Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава 51 бр. 112-4891/2018 од 31.05.2018. године, а на основу чланова 3-6 и 11. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, покренут поступак за пријем у радни однос на неодређено време на радно место – просветни инспектор – звање самостални саветник, место рада: општина Петровац на Млави – Општинска управа, Српских владара бр.165, радни однос се заснива на неодређено време. Сагласно томе, решењем начелника Општинске управе бр. 112-208/18-02 од 25.07.2018. године, именована је Конкурсна комисија за спровођење јавног огласа. Јавни конкурс је објављен под бројем 111-9/18.02 дана 26.07.2018. године на интернет страници општине Петровац на Млави www.petrovacnamlavi.rs и огласној табли Општинске управе општине Петровац на Млави (обавештење о јавном конкурс у објављено је дана 25.07.2018. године у дневном листу “Вечерње новости”). Дана 13.08.2018. године по истеку рока за подношење пријаве на конкурс, Конкурсна комисија у саставу ГГ, дипломирани правник – председник комисије, ДД, дипл.правник – члан, ЂЂ, дипл.правник – члан, прегледала је све приспеле пријаве и поднету документацију и утврдила да су се за радно место под бројем 1. просветни инспектор пријавила три кандидата и да су пријаве благовремене, да су два кандидата ББ и ЕЕ доставиле потпуну документацију, да је кандидат АА доставила изјаву којом је опредељује да орган прибави податке у којима се води службена евиденција. По добијању траженог доказа (уверење Полицијске управе да лице није осуђивано за кривично дело на безусловну казну затвора најмање 6 месеци или за кажњиво дело које је чини неподобним за обављање послова у државном органу) за кандидата АА комисија је дана 27.08.2018. године саставила списак кандидата међу којима се спроводи изборни поступак и то ББ, пријава бр. 111-9/18/1 од

10.08.2018. године, ЕЕ пријава бр.111-9/18/2 од 13.08.2018. године и АА пријава бр. 111-9/18/3 од 13.08.2018. године. Конкурсна комисија је констатовала и да су кандидати благовремено обавештени о почетку изборног поступка, о чему је сачињена службена белешка. Комисија је дана 30.08.2018. године констатовала да је у изборном поступку приступило два кандидата и то ББ и АА, док је кандидат ЕЕ, пре почетка изборног поступка одустала од изборног поступка. У изборном поступку Конкурсна комисија је оцењивала само она звања и вештине кандидата које су наведене у објављеном конкурс у и на који начин је наведено у објављеном конкурс у. Изборни поступак се састојао од провере вештине на раду на рачунару-практични радови и познавање Закона о инспекцијском надзору-усмено, Закона о општем управном поступку-усмено, вештине комуникације-усмено. На основу спроведеног изборног поступка, Конкурсна комисија је саставила листу за избор са свим подацима о резултатима које су кандидати постигли у изборном поступку, у којој је уврстила ББ са израчунатом просечном оценом 2,80 и АА, са израчунатом просечном оценом 2,26. На основу достављене листе за избор и записника Конкурсне комисије, начелник Општинске управе општине Петровац на Млави је донео одлуку о избору кандидата као у диспозитиву ожалбеног решења. Изабрани кандидат стиче права и дужности из радног односа даном ступања на рад у року наведеном у тачки 3. диспозитива ожалбеног решења.

Поступајући по жалби тужиле, тужени орган је нашао да су наводи жалбе да је током изборног поступка председница комисије показивала знаке наклоности према једној од учесница конкурса, ословљавајући је са именом ВВ, упркос чињеници да се учесница зове ББ, што у том тренутку подносилац жалбе није знала, јер није познавала другу учесницу конкурса, па самим тим није знала како се зове, као ни наводи очигледне наклоности које су поједини чланови комисије исказали према другој учесници конкурса, а које су изазвале гнев и незадовољство које се одразило на даљи ток поступка, неосновани и произвољни и да се заснивају на неутемељеном субјективном осећају и мишљењу тужиле, па чињеница да подносилац жалбе не познаје другу учесницу поступка, апсолутно није могла да утиче на то, као ни на резултат самог изборног поступка. Поводом навода жалбе да су током испитног поступка примењивани неједнаки критеријуми из разлога што су кандидаткиње током првог дела изборног поступка биле истовремено тестиране, а током другог дела изборног поступка у коме се врши познавање Закона о инспекцијском надзору и Закона о општем управном поступку одвојено, тужени орган је исти оценио као неоснован из разлога што су критеријуми за избор кандидата унапред јасно и прецизно утврђени у складу са чланом 22. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и којима је прописано да конкурсна комисија обавља усмени разговор са сваким кандидатом посебно по редоследу пријава. Сама чињеница да је комисија вишечлана доприноси објективности и непристраности и комисија је та која је надлежна и компетентна да процени квалитет знања и оцени кандидате, на основу утврђених критеријума, а и сам изборни поступак не предвиђа да кандидати оцењују један другог. Чињеница да је тужиле током студија на Правном факултету положила испит из управног права, како је наведено у жалби, не лишава је обавезе да учествује у изборном поступку, као и остали кандидати, а сам изборни поступак у предметном случају подразумева и проверу познавања Закона о општем управном поступку, те је и тај навод жалбе оцењен неоснованим. Што се тиче жалбених навода да су у решењу наведени резултати које су кандидати постигли, без навођења критеријума који су током изборног поступка били

примењивани, као ни како се до наведених резултата дошло, као и да није наведен однос показаног знања који се састоји у познавању два закона и рада на рачунару, такође је тужени орган оценио неоснованим, јер критеријуми за избор који су примењивани током изборног поступка су били унапред утврђени, а резултати до којих се дошло применом истих су део документације самог јавног огласа, чувају се од стране комисије, која сходно члану 105. став 3. Закона о запосленим у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе доставља начелнику управе листу за избор са свим записницама о предузетим радњама у току изборног поступка. Чланом 106. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, прописано је да решење о избору кандидата садржи име кандидата, као и назив радног места за које је изабран, а да образложење решења садржи радње које је конкурсна комисија предузела у току изборног поступка, из чега произилази да су током изборног поступка и приликом доношења решења о избору кандидата у потпуности примењивани важећи законски прописи којима је регулисана наведена област. Поводом навода жалбе да комисија није узела у обзир чињеницу да тужила, као једна од учесница конкурса, поседује два академска звања, самим јавним конкурсом број 111-9/18-02 од 26.07.2018. године, утврђени су услови које кандидат мора да испуњава, а који су одређени на основу члана 6. Закона о просветној инспекцији. Самом констатацијом од стране Конкурсне комисије да учесница конкурса испуњава услове конкурса у погледу стеченог образовања, што је и предуслов учешћа у изборном поступку, побијен је навод жалбе да комисија није узела у обзир наведену чињеницу. У погледу навода жалбе да је о одлуци комисије незванично информисана и пре него што је добила званично решење, увидом у списе предмета утврђује се да је подносилац жалбе примила ожалбено решење 06.09.2018. године, а други кандидат 03.09.2018. године, а констатација да је одлука у овој правној ствари донета и пре него што се у сам изборни поступак ушло је субјективна и неоснована, јер је избор кандидата извршен поступајући у потпуности у складу са чланом 105. и 106. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, а након спроведеног изборног поступка од стране комисије, те је овај навод такође оцењен као неоснован јер представља субјективно мишљење засновано на неутемељеним претпоставкама тужиле. На основу наведеног, Жалбена комисија општине Петровац на Млави, као другостепени орган, је одлучила као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио, жалбу тужиле, налазећи да је правилно спроведен управни поступак, да је правилно и потпуно утврђено чињенично стање, да је правилно примењено материјално право и дати разлози које прихвата и овај суд. Наиме, конкурс је оглашен сагласно одредби члана 54. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", број 79/2005...99/14), којом одредбом је прописано да јавни конкурс оглашава орган државне управе који попуњава радна места на својој интернет презентацији, на интернет презентацији Службе за управљање кадровима, на порталу Е-управе, на огласној табли, интернет презентацији и периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање, да јавни конкурс спроводи конкурсна комисија коју именује руководилац, применом одредаба овог Закона о именовању конкурсне комисије за спровођење интерног конкурса (став 2.), да конкурс садржи све што је потребно сагласно одредби члана 55. став 1. истог закона и члану 13. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе ("Службени гласник РС", бр. 95/2016).

Према стању у списима, оглас о јавном конкурсy садржи све предвиђене податке о радном месту преузетом из Правилника, Услове за запослење на радном месту, као и стручној оспособљености, знањима и вештинама које се оцењују у изборном поступку и начину њихове провере, рока у коме се подносе пријаве на јавни конкурс, телефон, име особе задужене за давање додатних обавештења о јавном конкурсy, адреси на коју се пријаве подносе, као и податке о доказима који се подносе и прибављају уз пријаву. Наиме, конкурсom је предвиђено да се попуњава радно место, просветни инспектор за радни однос на неодређено време у звању самостални саветник у месту рада општина Петровац на Млави, Општинска управа, на неодређено време. Конкурсна комисија за спровођење јавног огласа формирана је решењем начелника Општинске управе број 112-208/18-02 од 25.07.2018. године, које решење је садржано у списима предмета. Према наведеном решењу, конкурсну комисију су сачињавали ГГ, дипломирани правник, председник комисије, ДД, дипломирани правник, члан комисије и ЂЂ, дипломирани правник, члан комисије. Сагласно одредби члана 56. став 1. истог закона, конкурсна комисија је саставила списак кандидата који на основу података из пријаве на конкурс испуњавају услове за запослење на радном месту, а међу којима се спроводи изборни поступак. Према стању у списима, три кандидата су испунила услове за избор и то ББ, ЕЕ и АА. У изборном поступку су учествовала два кандидата ББ и АА, док је кандидат ЕЕ одустала од изборног поступка. У изборном поступку, а сагласно члану 57. став 1. истог закона, оцењена су знања и вештине који су наведени у конкурсy и на начин како је то наведено у објављеном конкурсy, односно извршена је провера вештина рада на рачунару-практични рад и познавање Закона о инспекцијском надзору и Закона о општем управном поступку усмено, као и вештина комуникације усмено. На основу спроведеног изборног поступка, конкурсна комисија је саставила листу за избор са свим резултатима конкурса постигнутим у изборном поступку. На листи су увршћени ББ са просечном оценом 2.80 и АА, са просечном оценом 2.26. На основу достављене листе за избор, начелник Општинске управе општине Петровац на Млави је донео ожалбено решење којим се наведено лице ББ прима на радни однос на неодређено време.

Управни суд је ценио наводе тужбе тужиле да је иста испуњавала услове конкурса у потпуности, да је имала предност у односу на друге кандидате, а што се види из услова конкурса, с обзиром да предност приликом избора имају кандидати који испуњавају услове конкурса који су стављени под тачком а, односно да је стечено високо образовање из научне области правне науке, док сагласно тачки б, уколико не јаве кандидати који испуњавају стечено високо образовање из научне области правне науке, могу учествовати кандидати који поседују стечено образовање из научне области филолошких наука. Међутим, налази да је исти навод неоснован, ово стога јер из јавног конкурса не произлази да се ради о условима који једни друге искључују.

Не стоји ни навод тужбе и поднеска тужиле да нема трага о раду Комисије, а да је испитивање било усмено, што није сагласно стању у списима. Наиме, о раду Комисије сачињен је Записник о постигнутом успеху и вредновању сваког кандидата, унапред огласом је предвиђено које вештине знања ће се вредновати усмено, а које писмено, да је сваки члан Комисије вредновао кандидате оценом од 1 до 3 и да просек оцена представља резултат оцењивања сваког члана Комисије. На наведени начин Комисија је поступила сагласно одредбама члана од 13-24 Уредбе о спровођењу

интерног јавног конкурса за попуњавање радних места у Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе.

Не стоји ни навод тужбе да изабрани кандидат не испуњава услове конкурса јер из конкурсне документације произлази да изабрани кандидат испуњава услове за запослење на радном месту, ближе описаним конкурсом.

Суд је имао у виду навод тужбе да је председница Комисије показивала знаке наклоности према једној од учесница конкурса, ословљавајући је са именом ВВ, упркос чињеници да се учесница зове ББ, међутим имајући у виду да у тренутку спровођења конкурса други учесник није имао сазнање како се кандидат који је ословљаван именом ВВ зове, не може се прихватити навод тужиле да се ради о очигледној наклоности коју је члан Комисије показивао према другом учеснику конкурса, а који се могао одразити на ток поступка или утицати на неправилност изборног поступка и објективност његовог исхода.

Увидом у списе, суд је утврдио да је ББ оцењена са просечном оценом 2,80, а АА са просечном оценом 2,26, да из Листа оцењивања кандидата произилази да је ББ оцењена за: познавање Закона о инспекцијском надзору са оценом 3, Закона о општем управном поступку са оценом 3, вештином рада на рачунару са оценом 2, понашање оценом 3, мотивацију оценом 3, односно са просечном оценом укупно 2,8 и то од стране председника Комисије и оба члана Комисије; да је тужилца оцењена за: познавање Закона о инспекцијском надзору са оценом 3, Закона о општем управном поступку са оценом 2, вештином рада на рачунару са оценом 2, понашање са оценом 2, мотивацију са оценом 2, односно са просечном оценом 2,2 од стране председника Комисије и члана Комисије, а од стране другог члана конкурсне Комисије за: познавање Закона о инспекцијском надзору са оценом 3, Закона о општем управном поступку са оценом 2, вештином рада на рачунару са оценом 2, понашање са оценом 2, мотивацију са оценом 3, односно са просечном оценом 2,4, што даје наведену укупну просечну оцену - 2,26, те су неосновани наводи тужиле да је погрешно израчуната просечна оцена и изабраном кандидату и тужилци.

Суд је ценио и све остале наводе тужбе, као и одговора на одговор заинтересованог лица, те наводе са расправе, те је нашао да су без утицаја на другачију одлуку суда, а имајући у виду одредбе члана 54.-59. Закона о државним службеницима и Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, као и одредбу Закона о просветној инспекцији, те је донео одлуку као у диспозитиву.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио

као у ставу другом диспозитива пресуде.

Одлучујући о предлогу тужиље да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 14.10.2022. године, 1 У 20189/18

Записничар

Јелена Деспотовић, с.р.

Председник већа-судија

Зорица Китановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ТП